

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 14C/334/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115232219
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Kozáčik
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2017:5115232219.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudcom JUDr. Vladimírom Kozáčikom, v právnej veci žalobcu: Z. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. č. XXX, F. X. H., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Dušan Chlapík s.r.o., Sládkovičova 13, Žilina, proti žalovanému: Slovenská republika, zastúpená Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, Bratislava, o zaplatenie 1.070,56 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi 997,67 eur spolu s 5,05% ročným úrokom z omeškania od 26.8.2015 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd žalobu vo zvyšku z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 86%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 4.11.2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť žalobcovi 1.070,56 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.070,56 Eur od 25.08.2015 až do zaplatenia, ako aj trovy konania všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozsudok odôvodnil tým, že nároku sa domáha podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Pasívna vecná legitímácia žalovaného je daná podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorého vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1 zákona, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní. Nárok na náhradu škody si žalobca uplatnil v zmysle § 3 ods. 1 písm. a) a § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., podľa ktorých ustanovení štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

3. V konaní uplatnený nárok odôvodnil tým, že uznesením povereného príslušníka PZ Okresného riaditeľstva PZ Čadca, OO PZ Kysucké Nové Mesto č.j. ČVS:ORP-1270/KM-CA-2012 zo dňa 22.10.2012 bolo na základe trestného oznámenia E. B., v zmysle § 199 ods. 1/ Tr.por. začaté trestné stíhanie poškodeného a súčasne bolo v zmysle § 206 ods. 1/ Tr.por. voči poškodenému vznesené obvinenie pre prečin Ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/ Tr.zák. a pre prečin Výtržníctvo podľa § 364 ods. 1/, písm. a) Tr.zák., proti ktorému podal obvinený v zákonnej lehote dňa 04.11.2012 sťažnosť z dôvodu, že uznesenie považoval za nezákonné a vydané predčasne. Sťažnosť obvineného prokurátorka Okresnej

prokuratúry Žilina Uznesením č. j. 4Pv 332/12 -5 zo dňa 12.12.2012 podľa § 193 ods. 1/ písm. c) Tr. por. zamietla ako nie dôvodnú. Dňa 20.06.2013 prokurátorka Okresnej prokuratúry Žilina pod č. j. 4Pv 332/12 -17 podala podľa § 234 ods. 1/ Tr. por. na poškodeného (obvineného) obžalobu pre vyššie uvedený prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1/Tr.zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1/ písm. a) Tr. zákona. Okresný súd v Žiline po vykonanom dokazovaní, obžalovaného Lukáša Ďuriaka, nar. 28.12.1992 v Čadci, trvalé bytom Nesluša 770, okr. Kysucké Nové Mesto podľa § 285 písm. b) Tr. por. oslobodil spod obžaloby, pre skutok uvedený v obžalobe Okresnej prokuratúry v Žiline č. j. 4Pv 332/12 -17 zo dňa 19.06.2013, pretože tento skutok nie je trestným činom. Proti citovanému rozsudku podal poškodený v trestnom konaní Jaroslav Žák dňa 17.12.2014 odvolanie, ktoré odvolací Krajský súd v Žiline Uznesením č. k. 1 To/3/2015 -248 zo dňa 20.01.2015 podľa § 316 ods. 1/ Tr. por. zamietol, pretože bolo podané neoprávnenou osobou.

4. Zdôraznil, že vzhľadom na závažnosť obvinenia a s tým súvisiace zachovanie práv žalobcu ako obvineného, žalobca splnomocnil k obhajobe a vykonávaniu úkonov obhajoby v trestnom konaní advokáta JUDr. Ing. Martina Chlapíka, advokáta a konateľa, Advokátska kancelária JUDr. Ing. Martin Chlapík, s. r. o. so sídlom v Žiline, Sládkovičova 13, IČO: 47 253 339. Trestným konaním žalobcovi vznikla ujma spočívajúca v nákladoch za obhajobu, keďže žalobca za vykonané úkony obhajoby zaplatil zvolenému obhajcovi sumu 1.070,56 Eur. Žalovaného požiadal o predbežné prejednanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z. z., podaním zo dňa 30.03.2015. Žalovaný v liste z 25.08.2015 oznámil, že žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody odmietol ako nedôvodnú, keďže k oslobodeniu žalobcu došlo až na hlavnom pojednávaní súdu pri kontradiktórnom procese, pričom konanie žalobcu malo znaky priestupku, avšak na priestupkové konanie vec nebola odstúpená z dôvodu premlčania. So stanoviskom žalovaného sa nestotožnil a vyjadril k nemu nesúhlas s poukazom na ustálenú právnu prax z rozhodovania súdov SR ako aj judikatúru Najvyššieho súdu SR. Poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo/15/2009 uverejneného v Zbierke rozhodnutí a stanovisk NS SR pod č. 57/2010 ako aj rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. I Cdo 53/93. Preto podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. žalobca je nútený domáhať sa svojho nároku súdnou cestou a to z dôvodu, že žalovaný nárok na náhradu škody dobrovoľne neuspokojil. Keďže žalovaný je v omeškaní so splatením peňažného dlhu, podľa § 517 Obč. zák. popri istine navrhujeme zaviazat' žalovaného aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1.070,56 Eur, s poukazom na § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z. z. od 25.08.2015 (deň oznámenia žalovaného o odmietnutí nároku) až do zaplatenia, ako aj trovy konania.

5. Žalovaný vo vyjadrení namietal nárok s poukazom na predchádzajúce vyjadrenie ako aj nešpecifikovanie nesprávneho úradného postupu, od ktorého by žalobca odvodzoval svoj nárok. Zároveň namietal zastupovanie Slovenskej republiky v zmysle § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z.z. Doplnujúcim podaním na výzvu súdu žalobca uviedol, že si uplatňuje nároky z úkonov v prípravnom konaní pred OR PZ Čadca OO PZ Kysucké Nové Mesto pod ČVS: ORP-1270/KM-CA-2012 a v súdnom konaní Okresný súd Žilina sp. zn. 28T/113/2013, v ktorých bol žalobca obvinený a obžalovaný pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 Tr. zák.

6. Žalobca k výpočtu nárokov poukázal na zákonné ustanovenia pre výpočet tarifnej odmeny, konkrétne, že podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb, „Pri obhajobe v trestnom konaní je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu. " Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a § 364 ods. 1 Tr. zák., za uvedené prečiny ublíženia na zdraví a výtržníctva v prípade dokázania viny hrozil navrhovateľovi trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov - 3 roky. Podľa § 1 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb, „Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka." Podľa vyjadrenia Štatistického úradu Slovenskej republiky bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR v I. polroku 2012 784 Eur z čoho vyplýva, že výpočtový základ na rok 2013 zodpovedal sume 784 Eur a základná sadzba tarifnej odmeny v predmetnej veci tak predstavovala podľa uvedeného § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. 655/2004 Z. z. sumu 65,08 Eur (1/12 zo 784 Eur). Podľa § 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb účinného od 01.07.2013, Výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý

polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3. Zároveň uviedol, že podľa vyjadrenia Štatistického úradu Slovenskej republiky bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR v I. polroku 2010 721,40 Eur z čoho vyplýva, že výpočtový základ na rok 2014 zodpovedal sume 721,40 Eur a základná sadzba tarifnej odmeny v predmetnej veci tak predstavovala podľa uvedeného § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. 655/2004 Z. z. sumu 60,11 Eur (1/12 zo 721,40 Eur).

7. Úkony v prípravnom konaní vymedzil:

1/ 08.01.2013 prevzatie, príprava obhajoby vrátane preštudovania spisu dňa 10.01.2013 na OO PZ KNM a prvej porady s klientom /§ 14 ods. 1 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

2/ 05.02.2013 účasť na výsluchu obv. L. H. na OO PZ KNM /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

3/ 11.03.2013 účasť na výsluchu svedkov A. F., M. J., P. F. na OO PZ KNM /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

4/ 03.04.2013 účasť na výsluchu svedkov na OO PZ KNM: pošk. B. 8.40 - 10.20 hod., P. 10.35 - 10.55 hod., čistý čas trvania úkonov 2 hod. 15 min. /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 130,16 Eur

5/ 19.04.2013 účasť na výsluchu svedka L. H. a preštudovaní vyšetrovacieho spisu na OO PZ KNM /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

6/ 03.04.2013 účasť na výsluchu svedkov a preštudovaní vyšetř. spisu na OO PZ KNM: H. B. st. 9.30 - 10.15 hod., H. B. ml. 10.20 - 10.50 hod., F.

B. 10.55 - 11.25. preštudovanie spisu 11.30 - 12.00 hod., čistý čas trvania úkonov 2 hod. 30 min. /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 130,16 Eur

Úkony v súdom konaní vymedzil:

7/ 29.04.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

8/ 24.06.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

9/ 21.10.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

10/ 04.12.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

s určením odmeny vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl., t. j. 65,08 Eur v prípravnom konaní a 60,11 eur v konaní pred súdom a hotových výdavkov režijný paušál: 6 x 7,81 Eur. 4 x 8,04 Eur /§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z./ vo výške 79,02 Eur, cestovné: Žilina - Kysucké Nové Mesto - Žilina, dňa 10.01.2013, 05.02.2013, 11.03.2013, 03.04.2013, 19.04.2013, 29.05.2013, 180 km, použité osobné mot. vozidlo AUDI Q7 EČV: ZA XXX FA, spotreba 11,1 l/100 km, cena nafty 1,390 Eur/l, náhrada za km 0,183 Eur, 11,1 / 100 x 180 x 1,390 + 180 x 0,183 / § 15 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ t.j. 60,71 Eur, strata času: cesta Žilina -- Kysucké Nové Mesto - Žilina dňa 10.01.2013, 05.02.2013, 11.03.2013, 03.04.2013, 19.04.2013, 29.05.2013, čas trvania jednej jednosmernej cesty 15 min. /§ 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z./1, j. 12 x 13,01 Eur 156,12 Eur, DPH 20 % za úkon pod por. č. 10 vrátane režijného paušálu 68,15 Eur bez DPH, DPH 20 %, 13,63 Eur DPH (obhajca platcom DPH od 12.11.2014) 13,63 Eur. Celkové vyčíslenie trov obhajoby žalobcu uplatnil v sume 1.070,56 Eur.

8. Vo veci samej súd rozhodol rozsudkom č.k. 14C/334/2015-48 zo dňa 21. apríla 2016 tak, že žalobu zamietol z dôvodu, že z uvedených ustanovení zákona je zrejmé, že nárok nie je vymedzený len následkom, ale aj rozhodujúcou skutočnosťou, ako škoda vznikla, pri nezákonnosti rozhodnutia, vymedzením a označením rozhodnutia a žalobca v samotnom návrhu na predbežné prerokovanie náhrady škody vymedzil a označil ako podstatu nároku - nezákonné rozhodnutie - podanie obžaloby či prokurátorom podanú obžalobu, ktorá však podľa Trestného poriadku obžaloba nie je rozhodnutím, ale len procesným návrhom prokurátora podľa § 234 a nasledovne Trestného poriadku. Prvostupňový súd vyslovil názor, že za nezákonné rozhodnutie je možné považovať len vznesenie obvinenia a to v prípade, že trestné stíhanie bolo zastavené alebo bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby. Nakoľko žalobca vo svojom návrhu či prednese neoznačil za nezákonné rozhodnutie vznesenie obvinenia a podanie obžaloby by mohlo byť považované za nezákonný postup a to len v prípade, aby by nebol dôvod na takýto postup ale jej podaním bol porušený zákon prvostupňový súd rozhodol na základe názoru, že samotné podanie obžaloby nemožno považovať za nezákonné rozhodnutie, ktorým by mohol byť

založený dôvod pre vznik škody nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, súd môže prejednať len tú škodu a priznať nároky len zo škody, prejednanej v predbežnom prerokovaní veci a žalobu v plnom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

9. Na základe odvolania žalobcu Krajský súd v Žiline ako súd druhej inštancie uznesením č.k. 5Co/310/2016-76 z 30.10.2016 rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vyslovil názor, že žalobcovi vznikla škoda v dôsledku nezákonného rozhodnutia. Poukázal na to, že zo spisového materiálu vyplýva, že uznesením Okresného riaditeľstva PZ bolo začaté trestné stíhanie žalobcu pre prečin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva. Voči uvedenému uzneseniu žalobca ako obvinený podal sťažnosť z dôvodu, že uznesenie považoval za nezákonné a vydané predčasne. Uznesením Okresnej prokuratúry v Žiline bola sťažnosť obvineného (žalobcu) zamietnutá ako nedôvodná s konštatovaním, že poverený príslušník PZ neporušil Trestný poriadok s tým, že doposiaľ zabezpečené dôkazy nasvedčujú záveru, že skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia sa stal a vykazuje prečiny ublíženia na zdraví a výtržníctva. Dňa 20.06.2013 bola podaná Okresnou prokuratúrou v Žiline obžaloba na obvineného, žalobcu, pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom Okresného súdu v Žiline sp. zn. 28T/113/2013-240 zo dňa 04.12.2014 bol žalobca oslobodený spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Žalobca v predmetnom trestnom konaní mal obhajobu a právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy obhajoby vo výške 1.070,56 Eur, ktoré podľa dokladu boli vyplatené žalobcom právnomu zástupcovi. Na úseku trestného konania, ktorý začína vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania a je zavŕšený podaním obžaloby vykonávajú svoju pôsobnosť tak vyšetrovateľ policajného zboru ako aj prokurátor. Vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci, preto ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak Ministerstvo vnútra SR ako aj Generálna prokuratúra SR. Z hľadiska určenia, ktorý z týchto orgánov je v danom prípade orgánom konajúcim v mene štátu je rozhodujúce, na ktorom z nich bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody; ak žiadosť bola podaná na oboch uvedených orgánoch, je príslušný ten z nich, ktorý vo veci začal konať ako prvý (§ 4 ods. 1 písm. l) zák. č. 514/2003 Z.z. - rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 3Cdo/194/2012, ZSP č. 11/2014). Zároveň vyslovil, že takýto právny názor je pre prvostupňový súd záväzný.

10. Vo veci samej súd nariadil pojednávanie.

11. Žalobca na pojednávaní zotrval na podanom návrhu. Opätovne poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 14.10.2015, sp. zn. 8Cdo/289/2014, ktoré rozhodnutie bolo uverejnené v zierke stanovísk NS a súdov SR č. 1/2016 pod č. 6, kde NS zaujal jednoznačné a záväzné stanovisko: „ak v trestnom konaní, ktoré sa neskončilo právoplatným odsúdením obžalovaného, prokurátor zamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa PZ alebo povereného príslušníka PZ a podal v trestnej veci obžalobu, príslušnému súdu, orgánom konajúcim v mene štátu vo veci náhrady škody podľa § 4 ods. 1 písm. f) zák. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení zákona č. 412/2012 Z.z. je od 1.1.2013 GP SR. Na prípadnú zmenu orgánu konajúceho v mene štátu prihliadne v takomto konaní súd z úradnej povinnosti“. Chcem poukázať na to, že v zmysle tohto stanoviska NS pasívne vecne legitimovaným je v tomto prípade v zmysle § 4 ods. 1 písm. f) cit. zák. GP. Za nezákonné rozhodnutie navrhovateľ označuje podanie obžaloby z toho dôvodu, že prokurátor si osvojil závery nezákonného rozhodnutia vyšetrovateľa a podal na základe neho obžalobu.

12. Žalovaný uviedol, že predbežne prerokovaná bola ako titul, od ktorého žalobca odvodzuje svoj nárok, bola podaná obžaloba. Vyjadril nesúhlas s teóriou extenzívneho výkladu, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, má oslobodzujúci rozsudok rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesenie obvinenia pre nezákonnosť. Vo vzťahu k označeniu nezákonného rozhodnutia - podanie obžaloby, nemožno na prípad aplikovať tieto rozhodnutia NS. Uviedol, že zákon č. 514/2003 Z.z. vymedzuje striktné a jednoznačne, aké rozhodnutie možno považovať za nezákonné. Nezákonným rozhodnutím je iba právoplatné rozhodnutie, ktoré bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Keďže žalobca si uplatnil nárok na náhradu škody z titulu podanej obžaloby, ktorý titul bol aj prerokovaný, žiadal žalobu zamietnuť. Neskoršie rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby nezakladá záver o tom, že uznesenia o vznesení obvinenia voči Lukášovi Ďuriakovi bolo nezákonné a že tak bolo nezákonné celé trestné konanie vrátane podania obžaloby. Prípadné rozhodnutie súdu ktoré by legitimizovalo takúto konštrukciu nezákonného rozhodnutia by bolo v rozpore so všetkými zásadami trestného práva účinného na území SR, pretože uznesenie o vznesení

obvinenia nepredpokladá istotu, že sa skutok stal, že ho skutočne spáchal obvinený, ale vyjadruje istú mieru pravdepodobnosti o jeho spáchaní touto osobou. Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonné z dôvodu, že sa v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu, neskorších štádiách trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdí, tak ako aj uviedol ÚS v náleze IIÚs/163/2013 zo dňa 13.11.2013. K obdobným záverom dospel aj ESLP v Štrasburgu, ktorý v rozsudku Eugéni Lavrechov proti ČR zo dňa 20.6.2013 uviedol, že skutočnosť, že sťažovateľ bol spod obžaloby oslobodený, sama o sebe neznamená, že jeho trestné stíhanie bolo nezákonné. Štát má totiž i vtedy legitímny záujem na riadnom vedení trestného konania a na tom, aby sa obvinení nevyhýbali spravodlivosti. Súd zároveň konštatoval, že zlučiteľnosť zásahu pri vedení trestného konania voči určitej osobe vyžaduje, aby zásah bol zákonný, bol vo všeobecnom záujme a bol primeraný. To znamená, že musí predstavovať spravodlivú rovnováhu medzi požiadavkami všeobecného záujmu spoločnosti a požiadavkami na ochranu základných práv jednotlivca. Iný záver by nepochybne viedol k popretiu základnej ústavnej zásady o prezumpcii nevinu, k popretiu účelu samotného trestného konania, resp. jeho časti prípravného konania, ktoré by fakticky stratilo svoj význam a viedlo by k záveru o tom, že stíhať možno len osoby, ktorých vina je v čase vznesenia obvinenia bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. Orgány činné v trestnom konaní však majú zákonnú povinnosť stíhať osobu, ktorá je dôvodne podozrivá zo spáchania trestného činu. Preto pri vznesení obvinenia je prípustná istá miera pochybnosti o spáchaní tohto skutku obvineným. V danej veci aj trestný súd síce obžalovaného oslobodil spod obžaloby, ale pri tom pri preskúmaní obžaloby nerozhodol niektorým zo spôsobov podľa § 241 ods. 1 písm. a/ - f/ Trestného poriadku, ale nariadil hlavné pojednávanie, čím nepriamo potvrdil zákonnosť prípravného konania a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní. Sankcionovanie orgánov činných v trestnom konaní civilnými súdmi za ich činnosť uskutočňovanú na základe a v medziach zákona je preto neprípustným zásahom do ich právomoci. Lukáš Ďuriak si svojim konaním trestné stíhanie zaviniť sám a akákoľvek náhrada škody by bola preto v rozpore s dobrými mravmi. Pri analogickej aplikácii ust. § 8 ods. 6 zák. č. 514/2003 Z. z. by sa súd mal vysporiadať s otázkou, či si žalobca trestné stíhanie zaviniť sám, alebo nezaviniť. Je teda potrebné odpovedať na otázku, čo bolo príčinou toho, že vo veci začali konať orgány činné v trestnom konaní. Podľa môjho názoru v tejto veci možno jednoznačne vysloviť, že nešlo o žiadny svojvoľný postup týchto orgánov, ale o jediný možný a zákonný postup pre zistenie trestnoprávnej zodpovednosti vo vzťahu k skutku, ktorý sa stal. Ani v prejednávacom konaní o náhradu škody totiž nemožno strácať zo zreteľa základnú skutočnosť, že dôvodom pre vznesenie obvinenia bolo konanie Lukáša Ďuriaka, ktoré bolo protiprávne a až na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bolo vyhodnotené jeho konanie ako priestupok, ktorý skutok však už nebolo možné postúpiť na prejednanie priestupku s poukazom na uplynutie zákonnej lehoty na jeho prejednanie a v súlade so zásadou o pochybnostiach v prospech obvineného nebolo preukázané spôsobenie ujmy na zdraví v rozsahu, ako bolo stanovené v obžalobe. Vznesenie obvinenia však bolo jediné rozhodnutie, ktoré bolo v právnom štáte možné od orgánov činných v trestnom konaní očakávať. To, že Lukáš Ďuriak bol neskôr spod obžaloby oslobodený, priamo s odpoveďou na otázku, či si trestné stíhanie zaviniť nesúvisí. ÚS SR vo svojom náleze IV. ÚS 296/2014 zo dňa 6.5.2015 konštatuje, že aj prípadné oslobodenie páchatela spod obžaloby v trestnom konaní neznamená, že sa nedopustil protiprávneho konania, čo má vplyv na príčinnú súvislosť medzi škodou, ktorej náhradu si uplatňoval a obvinením, ktoré mu v trestnej veci bolo vznesené. Žalobu žiadam v celom rozsahu zamietnuť.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov.

14. Uznesením Okresného riaditeľstva PZ Čadca ČVS ORP-1270/KM-CA-2012 zo dňa 22.10.2012 bolo zmysle ust. § 199 ods. 1 Tr. por. bolo začaté trestné stíhanie a súčasne v zmysle ust. § 206 ods. 1 Tr. por. začaté stíhanie osoby Z., t.j. žalobcu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ tr. zák. z dôvodu, že v čase asi o 22:30 h dňa 21.9.2012 na hlavnej stanici pri autobusovej zástavke č. 6 ČSA v KNM verbálne a fyzicky napadol svojho suseda E. B.a, nar. XX.X.XXX4, bytom X., a to tým spôsobom, že začal z lavičky pred zástavkou č. 2 po E. vykrikovať, že ho zbije, lebo napadol jeho matku a následne keď chcel E. po otvorení dverí autobusu nastúpiť, tak ho napadol z boku a to tak, že ho obidvoma rukami zovretými v päste udieral do hlavy z bočnej ľavej strany hlavy za uchom potom ho udieral aj spredu, pričom mu rozbil vrchnú peru z vnútornej strany, pritom mu vypadla krabica s holubom z rúk na zem, preto sa zohol zdvihnúť túto krabicu, začal ho Z.k kopať nohami, nevedel uviesť ktorou nohou ho kopal, ale kopol niekoľkokrát do hrudníka, kopol ho aj z boku do ľavej strany rebier a následne ho kopol do zadnej strany chrbta, ktorý má tri krát operovaný, pričom mu spôsobil zlomeninu deviateho rebra a prasknutie desiateho rebra s predpokladanou dobou liečenia 21 dní.

15. Dňa 4.11.2012 obvinený podal sťažnosť proti uzneseniu, ktoré považoval za nezákonné a vydané predčasne, nakoľko bol dňa 22.9.2012 podaný oznámenie o fyzickom a verbálnom napadnutí predchádzajúci večer, t.j. 21.9.2012 vo večerných hodinách pred odchodom posledného autobusu z autobusovej stanice v KNM do obce Nesluša JC., ktorý ho mal verbálne napádať, nadávať do kokotov, hajzlov, a urážať jeho sestru. Po verbálnych útokoch ho už pri nastupovaní do autobusu zrazu nečakane zovretou päšťou napadol a udrhel do oblasti krku. On sa aktívne bránil a raz zasiahol účastníka do oblasti tváre. V tom ako útok zbadali jeho kamaráti, ktorí boli na odchode vrátili sa k nemu späť a títo ho boli aj odprevadiť domov. Namietal, že uznesenie bolo voči nemu vznesené policajtkou, ktorá prijala aj jeho podnet.

16. Uznesením OP Žilina 4Pv 332/12-5 zo dňa 12.12.2012 bola sťažnosť obvineného zamietnutá ako nedôvodná s konštatovaním, že poverený príslušník PZ neporušil Trestný poriadok, postup dostatočne odôvodňuje aktuálny obsah spisového materiálu a ktorý predstavuje trestné oznámenie, hlásenie úrazu a zápisnica o doplnení trestného oznámenia Z. a JC., pretože doposiaľ zabezpečené dôkazy nasvedčujú k záveru, že skutok uvedený v uznesení o vznesení obvinenia sa stal a vykazuje prečiny ublíženia na zdraví a výtržníctva. K námietke postupu policajta prokurátor uviedol, že sa jedná o dve samostatné veci v rozdielnom postavení, kde obvinený v jednej veci vystupuje ako poškodený z priestupku, ktorá veci bola postúpená a v ďalšom postavení obvineného.

17. Súd zistil, že dňa 20.6.2013 bola podaná Okresnom prokuratúrou v Žiline obžaloba na obvineného žalobcu pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

18. Súd z obsahu skráteného rozsudku OS Žilina vydaného samosudkyňou JUDr. Erikou Bebčákovou zistil, že v konaní 28T/113/2013 bol rozsudkom č.k. 28T/113/2013-240 zo dňa 4.12.2014 navrhovateľ oslobodený spod obžaloby, pretože skutok nie je trestným činom. Prokurátor aj obžalovaný sa vzdali práva podať odvolanie.

19. Súd ďalej zistil, že uznesením KS Žilina 1To/3/2015-248 zo dňa 20.1.2015 bolo odvolanie poškodeného zamietnuté ako podané neoprávnenou osobou.

20. Právny zástupca žalobcu si vyčíslil trovy obhajoby vo výške 1.070,56 eur. Podľa výdavkového a príjmového dokladu zástupca žalobcu JUDr. Ing. Martin Chlapík s.r.o. prijal od odporcu sumu 1070,56 eur ako trovy obhajoby v konaní 28T/113/2013.

21. Súd ďalej zistil, že žaloba požiadal podaním zo dňa 30.3.2015 odporcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci. V návrhu uviedol: „Podľa nášho názoru je splnený zákonný predpoklad pre existenciu zodpovednosti štátu za škodu, nakoľko došlo k vzniku ujmy nezákonným rozhodnutím v priebehu trestného konania podaním obžaloby, teda podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci je ako orgán konajúci v mene štátu Generálna prokuratúra SR“. Ďalej žalobca uviedol, že povinnosťou prokurátora je z úradnej povinnosti dohliadať na zákonnosť celého prípravného konania v rámci ktorého môže uznesenie vyšetrovateľa o začatí trestného stíhania zrušiť a to aj bez podania sťažnosti. V danej veci prokurátor podal obžalobu, nakoľko bol presvedčený o dôvodnosti a zákonnosti trestného stíhania, o ktorej obžalobe rozhodol OS tak, že obžalovaného poškodeného pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví v súbehu s prečinom výtržníctva spod obžaloby oslobodil, pretože skutok nie je trestným činom.

22. Žalovaný listom zo dňa 25.8.2015 nárok žalobcu uplatnený na základe predbežného prerokovania nároku na náhradu škody odmietol ako nedôvodný s odkazom že oslobodenie klienta spod obžaloby nemá žiadny vplyv na zákonnosť vykonania trestného konania, pretože až kontradiktórnym procesom vykonaným na hlavných pojednávaniach pred okresným súdom bola ustálená vina klienta s tým, že sčasti jeho konanie bolo vyhodnotené ako priestupok proti občianskeho spolunažívaniu, avšak k postúpeniu veci nemohlo dôjsť, lebo od spáchania skutku uplynuli dva roky a sčasti bolo konštatované, že mu nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností preukázané spôsobenie ujmy na zdraví poškodeného a v takom rozsahu ako mu kládla obžaloba za vinu.

23. Súd je pri opätovnom posúdení veci viazaný právnym názorom súdu druhej inštancie, ktorý je preň záväzný, ibaže by došlo k novým skutkovým zisteniam, čo v danom prípade nenastalo. Odvolací súd výslovne konštatoval, že žalovanému bola spôsobená škoda.

24. Súd pri stanovení pasívnej legitímácie zástupcu štátu žalovaného opätovne prihliadal aj na doterajšiu judikatúru a vyslovené právne závery Najvyššieho súdu SR v uznesení z 26. septembra 2012 sp. zn. 6 Cdo 149/2011 ako aj závery prijaté Najvyšším súdom SR v rozsudku zo dňa 14.10.2015 č.k. 8Cdo 289/2014 a konal ako so zástupcom odporcu s Generálnom prokuratúrou SR podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zák. č. 514/2003 Z.z., pričom zhodne stanovil pasívnu legitímáciu zástupcu aj krajský súd. Jednoznačne sa nejednalo o prípad, kde by žalobca tvrdil, že škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru tým, že nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

25. Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

26. Podľa § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

27. Podľa § 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. Právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

28. Podľa § 6 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. ak bola škoda spôsobená nezákonným rozhodnutím, ktoré je vykonateľné bez ohľadu na právoplatnosť, možno nárok na náhradu škody uplatniť aj vtedy, ak nezákonné rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené na základe riadneho opravného prostriedku. Ak bolo vykonateľné rozhodnutie vydané v konaní, na ktoré sa nevzťahujú predpisy o správnom konaní, možno nárok uplatniť aj vtedy, ak bolo zrušené pre nezákonnosť príslušným orgánom.

29. Podľa § 6 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. ak bola škoda spôsobená rozhodnutím orgánu verejnej moci, ktorým orgán verejnej moci prekročil svoju právomoc, nie je zrušenie alebo zmena rozhodnutia pre nezákonnosť podmienkou uplatnenia nároku na náhradu škody. Za nezákonné rozhodnutie sa nepovažuje výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky.

30. Podľa Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 M Cdo/15/2009 uverejneného v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR pod č. 57/2010, pri posudzovaní nároku na náhradu škody spôsobenej rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov). Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí a zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia.

31. Zmyslu a účelu § 6 ods. 1 veta prvá zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov zodpovedá interpretácia tohto ustanovenia, v zmysle ktorej rovnaké dôsledky ako zrušenie nezákonného uznesenia o začatí trestného stíhania a o vznesení obvinenia, má tiež rozhodnutie o zastavení trestného stíhania vydané z dôvodu, že sa nepotvrdil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným.

32. Ako aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. I Cdo 53/93, ten, proti komu bolo trestné stíhanie zastavené, alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov, podľa ustanovení § 1 až § 4 zákona č. 58/1969 Zb. (v súčasnosti zák. č. 514/2003 Z.z.) zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Takéto právo má aj

vtedy, ak v súvislosti s rozhodnutím orgánu činného v trestnom konaní, ktoré nie je v súlade so zákonom, vynaložil náklady na trovy nutnej obhajoby a to bez zreteľa na to, či mu bol obhajca ustanovený, alebo si ho zvolil sám. "

33. Ak žalovaný poukazoval na rozsudok ESLP č. 57404/08 <<http://hudoc.echr.coe.int/eng>> z 20.7.2013 Lavrechov proti Českej republike, tak podľa názoru nie je možné závery vzájomne aplikovať, nakoľko predmetom sporu a posúdenia bola dôvodnosť prepadnutia kaucie pri súčasnom oslobodzujúcom rozsudku a tým zdôvodnený záujem štátu na riadnom trestnom konaní. Naopak, uvádzaný nález ÚS SR č. IV. ÚS 296/2014, tieto závery sú taktiež odlišné a nemožno ich stotožniť, pretože predmetom nebola náhrada škody za právne zastúpenie poškodeného alebo náhrada škody v súvislosti s prepustením príslušníka PZ v súvislosti s trestným stíhaním a skutkom, spod ktorého bol oslobodený.

34. Podľa § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

35. S poukazom na vykonané dokazovanie a uplatnenie nároku v zmysle § 15 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. spolu s odpoveďou Generálnej prokuratúry SR ako zástupcu štátu, nárok bol nesporne a preukázateľne prerokovaný s príslušným orgánom, čo nakoniec nepopieral ani žalovaný.

36. Podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

37. Preto súd sa zaoberal ďalej len výškou náhrady škody, ktorá žalovanému vynaložením trov právneho zastúpenia s jeho zastupovaním v trestnom konaní. Súd zistil, že žalobca v konaní skutočne nepreukázal úkon podľa § 14 ods. 1 písm. a/ zák. č. 655/2004 Z.z., ktorý sa preukazuje zaznamom z porady s podpisom klienta, ktorý v konaní predložený nebol, pričom takýto úkon, teda nie len prevzatie vecí ale aj porada s klientom, nemusí byť nevyhnutne vykonaný. V tomto rozsahu súd poukazuje aj na závery stanoviska trestnoprávneho kolégia NS SR č. sp. zn. Tpj 90/2010, uznesenie NS SR zo dňa 30. apríla 2013, sp.zn. 2 Tos 11/2013 a uznesenie NS SR z 29. novembra 2011, sp.zn. 5Tos 24/11.

38. Súd preto priznal žalovanému náhradu trov za vynaložené úkony, ktoré sa nestali v konaní sporné a to:

39. Úkony v prípravnom konaní:

1/ 05.02.2013 účasť na výsluchu obv. L. H. na OO PZ KNM /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl.

č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

2/ 11.03.2013 účasť na výsluchu svedkov C. na OO PZ

KNM /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

3/ 03.04.2013 účasť na výsluchu svedkov na OO PZ KNM: pošk. Žák 8.40 - 10.20 hod..

P. 10.35 - 10.55 hod., čistý čas trvania úkonov 2 hod. 15 min. /§ 14 ods. 1 písm. c)

vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 130,16 Eur

4/ 19.04.2013 účasť na výsluchu svedka L.. a preštudovaní vyšetrovacieho spisu

na OO PZ KNM /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 65,08 Eur

5/ 03.04.2013 účasť na výsluchu svedkov a preštudovaní vyšetř. spisu na OO PZ KNM:

H. st. 9.30 - 10.15 hod., H. ml. 10.20 - 10.50 hod., F. 10.55 - 11.25. preštudovanie spisu 11.30 - 12.00 hod., čistý čas trvania úkonov 2 hod. 30 min. /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 130,16 Eur

v ktorých klient bol oboznámený s podstatou obvinenia, jeho procesnými právami, postupom vo vyšetrovaní, spôsobom vedenia výsluchov, ďalej boli vykonávané jednotlivé dôkazy a to výsluchy obvineného a svedkov, na záver sa uskutočnilo záverečné preštudovanie vyšetrovacieho spisu v ktorom obhajca navrhoval podľa vykonaného dokazovania trestné stíhanie zastaviť, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhl., t. j. 65,08 Eur.

40. Úkony v súdom konaní vymedzil:

6/ 29.04.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

7/ 24.06.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

8/ 21.10.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur

9/ 04.12.2014 účasť na pojednávaní súdu na OS Žilina /§ 14 ods. 1 písm. c) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ 60,11 Eur.

41. Výšku súd určil podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z. podľa ktorého o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb, „Pri obhajobe v trestnom konaní je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu. " Podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a § 364 ods. 1 Tr. zák., za uvedené prečiny ublíženia na zdraví a výtržníctva v prípade dokázania viny hrozil navrhovateľovi trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov - 3 roky. Podľa § 1 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb, „Výpočtovým základom na účely tejto vyhlášky je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok predchádzajúceho kalendárneho roka." Podľa vyjadrenia Štatistického úradu Slovenskej republiky bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR v I. polroku 2012 784 Eur z čoho vyplýva, že výpočtový základ na rok 2013 zodpovedal sume 784 Eur a základná sadzba tarifnej odmeny v predmetnej veci tak predstavovala podľa uvedeného § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. 655/2004 Z. z. sumu 65,08 Eur (1/12 zo 784 Eur). Podľa § 4 vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytnutie právnych služieb účinného od 01.07.2013, Výpočtovým základom na účely výpočtu tarifnej odmeny advokáta za zastupovanie klienta v trestnom konaní a konaní o priestupkoch je priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky za prvý polrok kalendárneho roka, ktorý o štyri roky predchádza roku určujúcemu výpočtový základ podľa odseku 3. Podľa vyjadrenia Štatistického úradu Slovenskej republiky bola priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva SR v I. polroku 2010 721,40 Eur z čoho vyplýva, že výpočtový základ na rok 2014 zodpovedal sume 721,40 Eur a základná sadzba tarifnej odmeny v predmetnej veci tak predstavovala podľa uvedeného § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. 655/2004 Z. z. sumu 60,11 Eur (1/12 zo 721,40 Eur).

42. Hotové výdavky určil ako režijný paušál: 5 x 7,81 Eur. 4 x 8,04 Eur /§ 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z./ vo výške 79,02 Eur, cestovné: Žilina - Kysucké Nové Mesto - Žilina, dňa 10.01.2013, 05.02.2013, 11.03.2013, 03.04.2013, 19.04.2013, 29.05.2013, 180 km, použité osobné mot. vozidlo AUDI Q7 EČV: ZA 850 FA, spotreba 11,1 l/100 km, cena nafty 1,390 Eur/l, náhrada za km 0,183 Eur, 11,1 / 100 x 180 x 1,390 + 180 x 0,183 /§ 15 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z. z./ t.j. 60,71 Eur, strata času: cesta Žilina -- Kysucké Nové Mesto - Žilina dňa 10.01.2013. 05.02.2013, 11.03.2013, 03.04.2013, 19.04.2013, 29.05.2013, čas trvania jednej jednosmernej cesty 15 min. /§ 17 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z./1, j. 12 x 13,01 Eur 156,12 Eur, DPH 20 % za úkon pod por. č. 10 vrátane režijného paušálu 68,15 Eur bez DPH, DPH 20 %, 13,63 Eur DPH (obhajca platcom DPH od 12.11.2014) 13,63 Eur.

43. Súd nárok za úkon právnej služby prípravy a prevzatia veci a režijného paušálu náležiacemu k tomuto úkonu z vyššie uvedených dôvodov zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím v celkovej sume 997,67 Eur.

44. Pokiaľ žalovaný namietal nepreukázanie skutočnosti, že právny predchodca žalobcu je platcom DPH, súd mal túto skutočnosť preukázanú uvedeným IČ DPH SK2024039798 a údajov zverejnených na Daňovom riaditeľstve SR.

45. Súd zároveň priznal žalobcovi podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. a § 3 nar. vl. č. 87/1993 Z.z. aj právo na zaplataenie úrokov z omeškania od 26.8.2015, teda až po oznámení o odmietnutí nároku podľa § 16 ods. 4 zák. č. 514/2003 Z.z. a nie odo dňa vyhotovenia oznámenia, preto nárok vo zvyšku zamietol (nárok spadajúci na deň 25.8.2015).

46. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

47. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

48. Nakoľko úspech žalobcu bol v rozsahu 93% a úspech žalovaného v rozsahu 7%, súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu rozdielu pomeru úspechov vo veci samej podľa § 255 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ust. § 125 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ust. § 125 ods. 2 CSP, odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ust. § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovej značky konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

b) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

c) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 CSP, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).